

Shin to bul ee - når krop og jord er ét

Denne artikel beskriver Parkvængets beboerpersonaledag i skoven, med Furesøen som bagtæppe. Formålet med artiklen er at sætte spot på betydningen af sociale fællesskaber og naturens helende kraft¹. For hvem skulle have troet at samtaler i haven, en frokost i solen eller en stueplante i vinduet kan bane vejen for færre bekymringer og færre negative tanker?

Ej, der er brombær?! Daniel peger, plukker og smager. Det minder mig om min mormor, dét havde hun også i haven..... Vent lidt, Thomas stopper op, trækker vejret dybt ind og siger; her dufter af brændenælder! Det er min barndomsduft..... Mit livs minde....

Vi er gået lidt væk fra den store gruppe af kollegaer, som vi er på personaletur med. Vi stopper alle op; venter, lytter, dufter. Minik, Natja, Annitta, Aziz, Daniel og jeg. Mens jeg står dér, tænker jeg ved mig selv, at det er alt for længe siden, at jeg har været nærværende i øjeblikket, jeg griber chancen nu, hvor lejligheden byder sig. På sin egen befriende måde føles det som om, min krop fyldes med dopamin og serotonin, mens jeg ser ud over Furesøen, der kan spejdes i horisonten.

Vi har netop spist pølser, grillet over bål, og trænger til at hvile mavemusklerne, både fordi vi har grinet af hinandens vittigheder og fordi maverne er fyldte. Vi er 16 afsted, som alle arbejder sammen på Parkvænget, 12 i job med løntilskud og resten i ordinær ansættelse.

¹ Shin to bul ee - er sydkoreansk og betyder; Krop og jord er et. Læs mere i artiklen her https://white-album.s3.amazonaws.com/files/bonnier-ngm-bp_restricted_download_files-ngm_dk_1601_200101-01_call_to_wild_web.pdf

Dét der er anderledes ved denne personaletur, er at den er startskuddet til Parkvængets nye strategi for beskæftigelse, hvor det er det forpligtende fællesskab, der er omdrejningspunktet mellem os ansatte.

Strategien bygger på elementer af en rehabiliterende indsats, hvor den vigtigste samarbejdspartner er de ansatte i et tæt samspil med en koordineret, sammenhængende og videns baseret indsats. Derfor er vi også taget i skoven, fordi den nyeste forskning viser, at naturen er den bedste alternative medicin til at få det mentalt bedre. Mens jeg kigger rundt på de andre, er jeg ikke i tvivl – virkningen er instantiv! Grin, smil og kram fylder skoven.

Vi har sunget impulsivt omkring bålet. En god blanding af nyt og gammelt, alt fra et rap fra Andens jubilæumsshow, fremført af Jan, Henrik og Daniel, til Kringsat af Fjender, hvor sidstnævnte vækker minder hos Sefida og Jeg. *Jeg har ikke sunget Kringsat af fjender, siden jeg var på Egå Højskole i 1993*, siger jeg. *Har du været på højskole?* Sefida ser på mig, jeg nikker. *Jeg var på den internationale højskole i Helsingør omkring 1990*, fortsætter hun og snakken mellem os glider ubesværet mellem gamle minder om undervisning, venner og kulturelle oplevelser. Vi er et par stykker, deriblandt Annitta og jeg, der for en kort stund igen giver hjertemassage til drømmen om at tage på højskole sammen i en uge, hvor vi selv planlægger oplæg, mad og hygge om aftenen. I dag, netop nu - føles drømmen som om patienten overlever.....

Der er dén der rolige og afslappede stemning imellem os, som kendetegner mennesker, der er vant til at arbejde sammen, hvilket mange af os også har gjort i flere år. Vi sidder rundt om den overdækkede bål hytte, mens Miguel og Poul vender pølser i en uendelighed, og snakker om chilisovs og karry ketchup. Hanne, der netop har fået en fransk hotdog, griner, *jeg bliver da helt hudløs i munden af dén chilisovs*, hun rejser sig op og vifter med hænderne i luften. Jannick ser på hende og smiler til Marianne, der sidder tættest på.

Jan og Henrik sidder ved Aziz, Natia og Jonas, da jeg rejser mig for at takke alle for at gøre dagen i dag til noget helt specielt og begyndelsen på noget nyt, måske en tradition? Da jeg rejser mig bliver der stille, jeg slår interimistisk på plastik vandflasken i min hånd begynder:

Kære alle sammen

Hvor er jeg glad og dybt taknemmelig for at se, at I har prioriteret at tage med på vores første personaletur sammen. Vi er efterhånden et stort team med mange ansatte.

Jeg ved at både Poul, Miguel, Annitta, Marianne, Hanne og jeg er utrolig glade for at arbejde sammen med jer og sætter stor pris på det arbejde I udfører. I dag har vi taget første skridt til en forhåbentlig ny tradition på Parkvænget. Rigtig god fornøjelse!